

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.220 van 17 februari 2015
in de zaak A. 213.971/IX-8512**

In zake : Emma COOREMAN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hilde Minnen
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Ballaarstraat 69-71 bus 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
die woonplaats kiest bij
de juridische cel van de afdeling Managementondersteunende
Diensten van het ministerie van Onderwijs en Vorming
gevestigd te 1210 Brussel
Hendrik Consciencegebouw
Koning Albert II-laan 15

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 11 oktober 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van:

“1. [d]e beslissing van de examencommissie dd. 4 september 2014 waarbij [Emma Cooreman] niet geslaagd werd verklaard voor het toelatingsexamen arts en tandarts [...]

2. [d]e beslissing van de examencommissie tot verwijdering van drie vragen (chemie 7; stilleestekst 27 & 60) uit de beoordeling van het ingangsexamen zoals meegedeeld op de website van [de Vlaamse overheid] dd. 26 september 2014 [...]

3. [d]e beslissing van de coördinator Toegangsexamen arts en tandarts van 10 oktober 2014 tot bevestiging van de beslissing dat [Emma Cooreman] niet geslaagd is voor het toelatingsexamen.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 228.804 van 20 oktober 2014 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de derde bestreden beslissing ingewilligd en is de vordering voor het overige verworpen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 februari 2015.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Adjunct van de directeur, Erik Moncarey, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Opheffing van de schorsing

3. De verzoekende partij heeft na het indienen van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid geen verzoekschrift ingediend om de vernietiging van de derde bestreden beslissing te vorderen. De Raad van State is er in dat geval overeenkomstig artikel 17, § 4, derde lid, van zijn gecoördineerde wetten toe gehouden de uitgesproken schorsing op te heffen.

IV. Kosten

4. Aangezien het niet-indienen van een beroep tot nietigverklaring kan worden verklaard door het feit dat verzoekster vanwege de verwerende partij inmiddels genoegdoening heeft verkregen, is er grond om de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, met inbegrip van de gevorderde rechtsplegingsvergoeding, ten laste van de verwerende partij te leggen.

BESLISSING

1. De schorsing bevolen bij arrest nr. 228.804 van 20 oktober 2014 wordt opgeheven.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 17 februari 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,
bijgestaan door

Vera Wauters,

staatsraad, waarnemend voorzitter,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Bert Thys